

Małgorzata Polkowska

Struktura, kompetencje i działalność prawotwórcza Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego

Abstrakt

Artykuł dotyczy Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) jako administratora i legislatora dla międzynarodowego lotnictwa cywilnego. Lotnictwo ma w dużej mierze charakter międzynarodowy. Nie mogłoby się rozwinąć bez ogólnoświatowej jednolitości przepisów, norm i procedur dotyczących żeglugi powietrznej. Struktura organizacji i jej zadania, które określa konwencja chicagowska o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z 1944 r., mają sprzyjać rozwojowi transportu lotniczego w sposób pokojowy i bezpieczny.

Służą temu przepisy, które tworzy organizacja. Są to nie tylko traktaty międzynarodowe, lecz także załączniki techniczne, które mają za zadanie ujednoczenie reguł żeglugi powietrznej. Załączniki są tworzone przez Komisję Żeglugi Powietrznej oraz rekomendowane Radzie ICAO do ich zatwierdzenia. Normy i zalecenia zawarte w załącznikach technicznych ICAO (częściowo lub w całości) są uwzględniane w prawie krajowym wielu państw będących stronami konwencji. Dotyczą one kwestii takich jak: licencjonowanie personelu lotniczego, ruch lotniczy, lotniska, operacje lotnicze czy przewóz materiałów niebezpiecznych. Są jednymi z najważniejszych przepisów międzynarodowych stworzonych dla państw-stron konwencji chicagowskiej, a ich prawidłowego wdrożenie i stosowanie gwarantuje bezpieczeństwo lotnicze. Funkcje legislacyjne ICAO ograniczają się w dużej mierze do wysoce technicznych problemów o charakterze apolitycznym. Cele legislacyjne ICAO są determinowane przede wszystkim postępem technicznym w dziedzinie lotnictwa. Wymagania dotyczące zgodności z przepisami ICAO są wystarczająco elastyczne, aby sprostać problemom ekonomicznym i technicznym, z jakimi może się borykać każde z państw członkowskich.

Słowa kluczowe: ICAO – Komisja Żeglugi Powietrznej – aneks techniczny – prawo lotnicze – standardy i zalecane praktyki